

15^η

Παλλεσβιακή Έκθεση Κεραμικής

Μανταμάδος Λέσβου 24 Ιουλίου - 31 Αυγούστου 2010

ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ • ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ & ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Τ

έρασαν κιάλας 15 χρόνια από τότε που πρωτοστήθηκαν στη Μηχανή τ' Αγιού τα παραδοσιακά και τα έντεχνα - ας τα πούμε έτσι - λεσβιακά και μανταμαδιώτικα κεραμικά. Οι πρώτες αντιδράσεις υπήρξαν πολύ θετικές αλλά παράλληλα η Έκθεση γνώρισε και τις αιχμηρές μανταμαδιώτικες παρατηρήσεις. Όμως έτσι κι αλλιώς δημιουργήθηκε ένας θεσμός για την τοπική κοινωνία μας, που όπως όλοι οι θεσμοί, στο πέρασμα των χρόνων, προκάλεσε θετικές και κάποτε αρνητικές αναφορές.

Αν αρχίσουμε ανάποδα, εμείς οι σπουδασμένοι κάποιες στιγμές γκρινιάζουμε, επειδή θέλουμε και άλλα πράγματα και άλλες εκδηλώσεις, θέλουμε ανανέωση συνεχή, οραματιζόμαστε μια νέα επικοινωνία με την παράδοση, κεραμικά εργαστήρια κ.λπ. κ.λπ. Δίκιο έχουμε, μολοντί αυτά είναι δύσκολα πράγματα και σχεδόν ποτέ δεν καθόμαστε να πούμε ποιο είναι ακριβώς το πρόβλημα.

Όμως, σκέπτομαι παράλληλα, ότι αυτό που συντελέστηκε με τη φροντίδα ορισμένων ατόμων είναι πολύ σημαντικό. Επειδή - και αυτό κατά τη γνώμη μου είναι το σπουδαιότερο - η καλοκαιριάτικη Έκθεση Κεραμικής του χωριού μας έγινε σημείο αναφοράς, με άλλα λόγια μπήκε στο μυαλό των ανθρώπων, του χωριού κυρίως, ώστε να αναφέρονται σε αυτήν σαν να πρόκειται για μια κανονική εξέλιξη, μια κανονικότητα, κάτι σαν τα παναγύρια μας. Παράλληλα δεν είναι και μικρό πράγμα για ένα μικρό δήμο κάθε χρόνο να γίνεται τέτοια κινητοποίηση, τέτοια αναταραχή, να συνεργάζονται τόσα άτομα για να βρεθούν και να στηθούν τα κεραμικά.

Ακόμα η Έκθεση δημιούργησε και τις δικές της καλλιτεχνικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες. Κάποιοι τεχνίτες εκθέτουν πάντα, κάποιοι άλλοι αραιά, κάποιοι - και μάλιστα Μανταμαδιώτες - για τους δικούς τους σεβαστούς λόγους, δεν εκθέτουν, κάποιοι είναι έξω από το νησί, κάποιοι από την Τουρκία. Όλα αυτά δημιουργούν το εικαστικό γεγονός αλλά και πέρα από αυτό κουβέντες, λόγια, συζητήσεις και αυτό είναι καλό. Όλα είναι καλά και σύμφυτα με τις κοινωνίες και ιδιαίτερα με τις τοπικές κοινωνίες.

Τώρα όμως, με τη συμπλήρωση των 15 χρόνων της Έκθεσης φθάσαμε σε ένα κρίσιμο σημείο, επειδή η επέτειος αυτή συμπίπτει με ένα άλλο οριακό, κατά τη γνώμη μου, γεγονός. Ο Καλλικράτειος σχεδιασμός των δήμων προβλέπει, με την ανόητη επιβολή ενός κανόνα - και μάλιστα χωρίς εξαιρέσεις - που επιβάλλει το δογματικό «κάθε νησί και ένας δήμος», ότι η Λέσβος θα γίνει ένας δήμος (αλλά ακόμα κι αν είναι έτσι τα πράγματα, είναι η Λέσβος νησί στην πραγματικότητα;). Ας είναι. Όμως ανάμεσα στα άλλα προβλήματα που αναμφίβολα θα προκύψουν, σκέπτομαι και το ζήτημα αυτής της Έκθεσης: θα θελήσει ο νέος πελώριος παλλεσβιακός δήμος να χρηματοδοτήσει τέτοιες προσπάθειες; Ή αυτό είναι το τελευταίο σημείωμα που γράφω για το Πρόγραμμα της Παλλεσβιακής Έκθεσης Κεραμικής Μανταμάδου;

Παναγιώτης Δ. Μιχαηλάρης

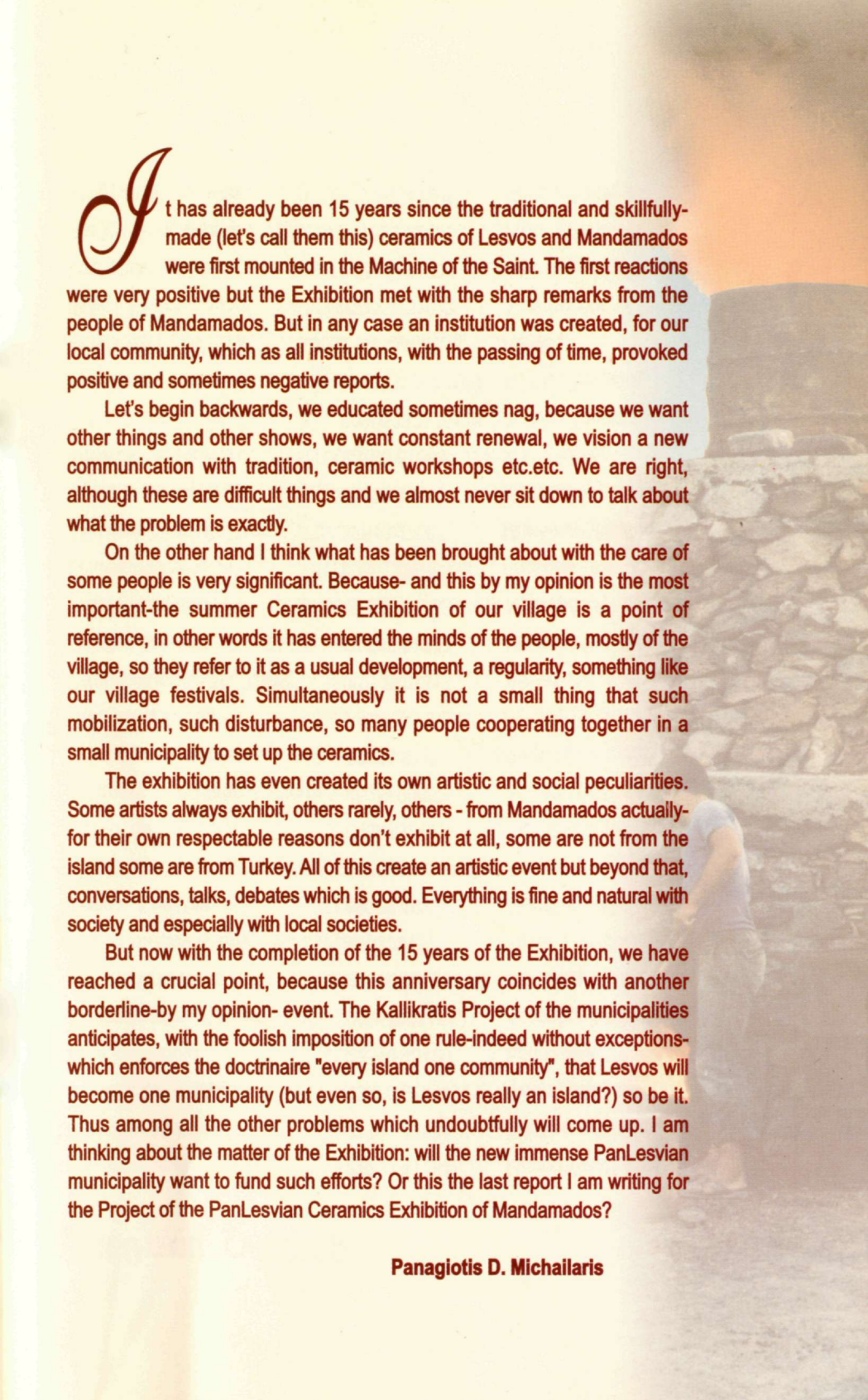
15th

Panlesvian Ceramics Exhibition

Mandamados Lesvos 24th July - 31th August 2010

MUNICIPALITY OF MANDAMADOS

It has already been 15 years since the traditional and skillfully-made (let's call them this) ceramics of Lesvos and Mandamados were first mounted in the Machine of the Saint. The first reactions were very positive but the Exhibition met with the sharp remarks from the people of Mandamados. But in any case an institution was created, for our local community, which as all institutions, with the passing of time, provoked positive and sometimes negative reports.

Let's begin backwards, we educated sometimes nag, because we want other things and other shows, we want constant renewal, we vision a new communication with tradition, ceramic workshops etc.etc. We are right, although these are difficult things and we almost never sit down to talk about what the problem is exactly.

On the other hand I think what has been brought about with the care of some people is very significant. Because- and this by my opinion is the most important-the summer Ceramics Exhibition of our village is a point of reference, in other words it has entered the minds of the people, mostly of the village, so they refer to it as a usual development, a regularity, something like our village festivals. Simultaneously it is not a small thing that such mobilization, such disturbance, so many people cooperating together in a small municipality to set up the ceramics.

The exhibition has even created its own artistic and social peculiarities. Some artists always exhibit, others rarely, others - from Mandamados actually- for their own respectable reasons don't exhibit at all, some are not from the island some are from Turkey. All of this create an artistic event but beyond that, conversations, talks, debates which is good. Everything is fine and natural with society and especially with local societies.

But now with the completion of the 15 years of the Exhibition, we have reached a crucial point, because this anniversary coincides with another borderline-by my opinion- event. The Kallikratis Project of the municipalities anticipates, with the foolish imposition of one rule-indeed without exceptions- which enforces the doctrinaire "every island one community", that Lesvos will become one municipality (but even so, is Lesvos really an island?) so be it. Thus among all the other problems which undoubtedly will come up. I am thinking about the matter of the Exhibition: will the new immense PanLesvian municipality want to fund such efforts? Or this the last report I am writing for the Project of the PanLesvian Ceramics Exhibition of Mandamados?

Panagiotis D. Michailaris